

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

25 април 2012 година *

„Марка на Общността — Словна марка на Общността „BrainLAB“ — Липса на искане за подновяване на регистрацията на марката — Заличаване на марката с изтичането на срока на регистрацията — Молба за *restitutio in integrum* — Член 81 от Регламент (ЕО) № 207/2009“

По дело T-326/11

Brainlab AG, установено във Фелдкирхен (Германия), за което се явява J. Bauer, avocat,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-жа R. Манеа, в качеството на представител,

ответник,

с предмет жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 15 април 2011 г. (преписка R 1596/2010-4) по молбата на жалбоподателя за *restitutio in integrum* и искането му за подновяване на регистрацията на марката „BrainLAB“,

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: г-н N. J. Forwood (докладчик), председател, г-н F. Dehousse и г-н J. Schwarcz, съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 20 юни 2011 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 21 септември 2011 г.,

предвид промяната в съставите на Общия съд,

като взе предвид, че нито една от страните не поиска насрочване на съдебно заседание в едномесечния срок след уведомяването им за приключването на писмената фаза на производството, и реши въз основа на доклада на съдията докладчик и на основание член 135а от Процедурния правилник на Общия съд да се произнесе по жалбата, без да провежда устна фаза на производството,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Решение

Правна уредба

- 1 Съгласно член 46 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1) срокът на регистрацията на марката на Общността е десет години, считано от датата на подаване на заявката. Регистрацията може да бъде подновена в съответствие с член 47 от Регламента за периоди от по десет години.
- 2 Член 47, параграфи 1—3 от Регламент № 207/2009 гласи:
 - „1. Регистрацията на марката на Общността се подновява по искане на притежателя на марката или на всяко изрично упълномощено от него лице, при условие че таксите са били платени.
 2. Службата информира притежателя на марката на Общността и всеки притежател на регистрирано право върху марката на Общността за изтичането на срока на регистрацията, в подходящ срок преди това изтичане. Службата не носи отговорност, ако не може да предостави тази информация.
 3. Искането за подновяване се представя в срок от шест месеца, който изтича в последния ден на месеца, през който изтича срокът на защита [...]“.
- 3 Член 81 от Регламент № 207/2009 е озаглавен „Restitutio in integrum“ и параграф 1 от него гласи:

„Заявителят или притежателят на марка на Общността или всяка друга страна в производството пред Службата, които независимо че са проявили цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание, не са били в състояние да спазят срок спрямо Службата, възстановяват правата си с молба, ако причината за неспазването на срока е имала за пряка последица, по силата на разпоредбите на настоящия регламент, изгубването на право или основание за обжалване“.
- 4 Правило 29 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189, наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“) е озаглавено „Нотификация за изтичане на регистрацията“ и гласи:

„Най-малко шест месеца преди да изтече регистрацията Службата информира притежателя на марката на Общността и притежателите на регистрирани права, включително лицензия, по отношение на марката на Общността, че регистрацията предстои да изтече. Липсата на такова нотифициране няма правни последици по отношение изтичането на регистрацията“.
- 5 Съгласно правило 30, параграф 5 от Регламента за прилагане, когато искането за подновяване не е подадено или е подадено след изтичането на срока, предвиден в член 47, параграф 3, трето изречение от Регламент № 207/2009, Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) определя, че регистрацията е изтекла и нотифицира собственика на марката на Общността за това.
- 6 Правило 67 от Регламента за прилагане е озаглавено „Нотификация на представители“ и параграф 1 от него гласи:

„Ако е назначен представител [...], нотификациите се адресират до този назначен [...] представител“.

Фактическа обстановка

- 7 Жалбоподателят Brainlab AG понастоящем е притежател на словната марка на Общността „BrainLAB“, заявена на 26 август 1999 г. и регистрирана на 4 декември 2000 г. с номер 1290113. При регистрацията една кантора на адвокати и патентни специалисти е определена да представлява притежателя пред СХВП по смисъла на правило 67, параграф 1 от Регламента за прилагане (наричани по-нататък „назначените представители“).
- 8 С писмо от 2 декември 2008 г. назначените представители подават молба до СХВП да впише промяната в адреса на жалбоподателя в базата си данни. Със съобщение от 18 февруари 2009 г. СХВП потвърждава пред назначените представители, че промяната на адреса е вписана.
- 9 Междувременно на 2 февруари 2009 г. на основание член 47, параграф 2 от Регламент № 207/2009 и правило 29 от Регламента за прилагане СХВП изпраща съобщение направо на жалбоподателя, а не на неговите назначени представители, и то по погрешка на стария му адрес, с което го информира за предстоящото изтичане на срока на регистрацията на въпросната марка (наричано по-нататък „предупредителното съобщение“). В съобщението в частност се посочва, че искането за подновяване на регистрацията трябва да бъде подадено преди 31 август 2009 г., като в същия срок трябва да се заплатят и таксите за подновяване, а при заплащане на допълнителна такса срокът се удължава до 1 март 2010 г.
- 10 Установено е, че въпреки грешката в адреса жалбоподателят все пак е получил предупредителното съобщение няколко дни след изпращането му благодарение на пощенската услуга за препращане на кореспонденцията.
- 11 Доказателствата от преписката, и в частност една клетвена декларация на г-н W. — служителят на жалбоподателя, който е отговорял за всички въпроси, свързани с разглежданата марка, обаче не дават основание да се приеме, че този служител е предал посоченото предупредително съобщение на назначените представители. Те твърдят, че то не им е било предадено. Освен това в писмената си защита СХВП отбелязва, че нищо не доказва то да им е било предадено. Предупредителното съобщение обаче в крайна сметка е намерено в помещенията на жалбоподателя, в папката, която съдържа кореспонденцията с назначените представители във връзка с разглежданата марка.
- 12 При всички случаи в определения срок СХВП не получава искане за подновяване на регистрацията на разглежданата марка и съответно издава съобщение съгласно правило 30, параграф 5 от Регламента за прилагане, с което констатира изтичането на срока на регистрацията на марката, считано от 2 март 2010 г. На 23 март 2010 г. това съобщение е изпратено пак направо на жалбоподателя, но на новия му адрес.
- 13 На 1 април 2010 г. назначените представители уведомяват СХВП, че им е станало известно, че в базата данни на СХВП по погрешка е била заличена информацията за назначаването им като представители на жалбоподателя, без те да са подавали искане за това. Те отново подават молба за назначаването им като представители на жалбоподателя, която СХВП одобрява със съобщение от същия ден.
- 14 На 19 май 2010 г. назначените представители подават до СХВП от името и за сметка на жалбоподателя искане за подновяване на регистрацията на разглежданата марка и молба за *restitutio in integrum* по смисъла на член 81 от Регламент № 207/2009 във връзка със срока за подаване на искането за подновяване на регистрацията и за заплащане на таксата за подновяване.
- 15 С решение от 29 юли 2010 г. отделът на СХВП по управление на марките и правни въпроси отхвърля молбата за *restitutio in integrum* по съображение, че нито жалбоподателят, нито назначените му представители са доказали, че са положили дължимата грижа по смисъла на член 81, параграф 1 от Регламент № 207/2009.

- 16 На 16 август 2010 г. на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 жалбоподателят подава пред СХВП жалба срещу това решение. По същество той изтъква следните съображения в подкрепа на жалбата си:
- назначените представители разполагат със система за проследяване на сроковете за подновяване на регистрацията на марките на Общността, за които отговарят, като тази система се състои от три независими един от друг компонента („контролни стълбове“),
 - първият стълб представлява предупредителна система чрез предварително изготвени и хронологично подредени фишове, която известява три месеца по-рано за предстоящото изтичане на десетгодишния срок, през който се подновява регистрацията на марките,
 - вторият стълб се състои в поддържането на регистър на сроковете за подновяване на регистрацията на марките, воден лично от адвоката, който отговаря за съответната марка в кантората на назначените представители,
 - третият стълб се състои в обработването на предупредителните съобщения, изпращани от СХВП до назначените представители съгласно правило 29 от Регламента за прилагане,
 - по необясними причини първите два стълба, вътрешни за кантората на назначените представители, в конкретния случай не дали резултат, въпреки че ги управляват полагащи необходимата грижа опитни служители, върху чиято работа се упражнява редовен контрол,
 - третият стълб не дал резултат поради грешка на СХВП, която изпратила предупредителното съобщение на стария адрес на жалбоподателя, а не на назначените му представители; заинтересованите лица не трябвало да търпят неблагоприятните последици от тази грешка на СХВП,
 - г-н W., служителят на жалбоподателя, който получил предупредителното съобщение, бил опитен администратор и възнамерявал да го предаде на сътрудничка на назначените представители, вероятно по електронната поща; той обаче вече не помни дали го е направил и дали не е изпратил съобщението на грешен адрес; макар съобщението да е било открито в папката за разглежданата марка в помещенията на жалбоподателя, назначените представители не са го получавали и не са могли да предприемат съответните действия.
- 17 С решение от 15 април 2011 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) четвърти апелативен състав на СХВП отхвърля молбата за *restitutio in integrum* и констатира, че срокът на регистрация на марката е изтекъл.
- 18 За разлика от отдела по управление на марките и правни въпроси, в точки 13 и 20 от обжалваното решение апелативният състав приема, че въведената от назначените представители система за проследяване на сроковете за подновяване на регистрацията на марките е изрядна, че те са изпълнили задачите си за проследяване на сроковете надлежно и правилно, че извънредните грешки в системата им за проследяване може да се приемат за извиними и че никой не би могъл да предвиди едновременния отказ на всички взети предпазни мерки.
- 19 Въпреки това в точки 14 и 15 от обжалваното решение апелативният състав приема, че не е налице причинно-следствена връзка между наблюдавания в случая отказ във функционирането на системата и неподновяването на регистрацията на разглежданата марка в определените срокове. Всъщност в случая неподновяването се дължало не на отказа на въведената от назначените представители система за проследяване на сроковете, а на това че след получаването на предупредителното съобщение жалбоподателят не дал указания за подновяването на регистрацията, което било негово „свободно и съзнателно решение“.

- 20 Що се отнася до това бездействие, най-напред в точка 16 от обжалваното решение апелативният състав отбелязва, че клетвената декларация на г-н W. не съдържа негово лично изложение за хода на събитията, и особено за евентуалното намерение или решение на жалбоподателя да поднови регистрацията на разглежданата марка и за евентуално водените по този въпрос разговори със сътрудничката на назначените представители.
- 21 По-нататък в точки 16—18 от обжалваното решение апелативният състав приема, че дори да бяха предупредени за предстоящото изтичане на срока на регистрацията на разглежданата марка чрез вътрешната си система за проследяване на сроковете или да бяха получили предупредителното съобщение, назначените представители не биха пристъпили сами към подновяване на регистрацията, след като нямат указания в този смисъл от жалбоподателя. Следователно няма причинно-следствена връзка между тези събития и неподновяването на регистрацията на разглежданата марка, доколкото то се дължи единствено на това, че жалбоподателят не е дал указания за подновяването ѝ дори след като е получил предупредителното съобщение. Апелативният състав квалифицира липсата на указания като неизпълнение на задължението за полагане на дължимата грижа.
- 22 Наред с това в точка 19 от обжалваното решение апелативният състав признава, че СХВП наистина погрешно е изпратила предупредителното съобщение не на назначените представители, а направо на жалбоподателя. Въпреки това апелативният състав приема, че на основание член 47, параграф 2 от Регламент № 207/2009 СХВП не носи отговорност за тази грешка. Освен това поради самото естество на тези служебни съобщения не можело да се разчита на получаването им.

Искания на страните

- 23 Жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
 - за върне делото на апелативния състав, който да се произнесе дали във връзка с подновяването на регистрацията на разглежданата марка е положена дължимата грижа,
 - да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.
- 24 СХВП моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 25 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва едно правно основание, изведено от нарушение на член 81, параграф 1 от Регламент № 207/2009.
- 26 Най-напред жалбоподателят подробно описва въведената от назначените представители система за проследяване на сроковете за подновяване на регистрацията на марките. Той подчертава, че апелативният състав правилно е констатирал, че тази система за проследяване е изрядна, което означавало, че в случая грешката на посочените представители е извинима.
- 27 В отговор на констатациите на апелативния състав за допуснатата небрежност и извинима грешка от страна на самия жалбоподател, който не дал указания на назначените си представители след получаването на предупредителното съобщение, жалбоподателят посочва, че тези представители са

го представлявали включително пред СХВП за всичките му 654 национални, общностни и европейски марки и патенти, сред които има и 16 марки на Общността. При тази дейност те редовно му изпращали информация между три месеца и един месец преди изтичането на срока за подновяване на регистрацията на всяка от марките му и искали указания дали да пристъпят към подновяване на регистрацията. До настоящото дело жалбоподателят винаги получавал навреме тези предупреждения и редовно предприемал съответни действия. За сметка на това никога, освен в конкретния случай, не бил получавал такива предупреждения направо от СХВП. Жалбоподателят смята, че поради това е имал основание да разчита, че назначените представители ще му обърнат внимание за необходимостта от подновяване на регистрацията на разглежданата марка в обичайния тримесечен срок. Именно затова и не предприел действия при получаването на предупредителното съобщение.

- 28 Жалбоподателят допълва, че притежателят на марка на Общността не е длъжен да въвежда собствена система за проследяване на сроковете успоредно с професионалните си представители. Напротив, само системата за проследяване на сроковете на професионалния представител трябвало да предоставя достатъчно гаранции за добро функциониране (Решение на Общия съд от 13 май 2009 г. по дело Aurelia Finance/CXВП (AURELIA), T-136/08, Сборник, стр. II-1361, точка 18). В случая това било така.
- 29 Що се отнася до твърдението, че липсва причинно-следствена връзка между отказа във функционирането на въведената от назначените му представители система за проследяване на сроковете и неподновяването в срок на регистрацията на въпросната марка (вж. точка 21 по-горе), жалбоподателят подчертава обстоятелството, че посочената марка съвпада с търговската му фирма и че тази марка отново е била заявена за регистрация като марка на Общността на 30 март 2010 г., тоест само седмица след изпращането на съобщението за заличаването ѝ от регистъра на марките на Общността. Затова било напълно нереалистично допускането на апелативния състав, че няма данни, които да сочат, че жалбоподателят е щял да даде указания за подновяване на регистрацията на разглежданата марка, ако назначените му представители го бяха информирали за предстоящото изтичане на срока на регистрацията. Напротив, според твърденията на жалбоподателя в случай на съмнение назначените му представители, които го представлявали във всички области на защита на интелектуалната собственост, щели да се погрижат за подновяването на регистрацията на разглежданата марка дори при липсата на конкретни указания в този смисъл и щели да постъпят другояче само при изрични указания за неподновяване.
- 30 Според СХВП жалбата е явно неоснователна.
- 31 Що се отнася до собствените ѝ действия, СХВП изтъква, от една страна, че съгласно член 47, параграф 2 от Регламент № 207/2009 и правило 29 от Регламента за прилагане е длъжна да информира самия притежател за предстоящото изтичане на срока на регистрацията на марката на Общността. В нито една от тези разпоредби не се споменавало задължението да се информира евентуалният професионален представител.
- 32 От друга страна, СХВП твърди, че съгласно същите тези разпоредби не отговаря при неизпращане на информация до заинтересованото лице, нито пък, на още по-силно основание, при „изпращане на информацията на грешен адрес“.
- 33 Що се отнася до въпроса дали въведената от назначените представители система за проследяване на сроковете отговаря на изискването да се проявява дължимото с оглед на обстоятелствата старание, СХВП поддържа извода на апелативния състав, че в случая този въпрос е ирелевантен.
- 34 Що се отнася до твърдението, че самият жалбоподател не е проявил нужното старание, СХВП на практика поддържа извода на апелативния състав, че в случая именно това е била определящата причина за пропускането на срока за подновяване на регистрацията на разглежданата марка.

Всъщност жалбоподателят разполагал с близо тринадесетмесечен срок, за да поиска това подновяване. През това време жалбоподателят не предприел никакви действия пред СХВП и не дал никакви указания на назначените си представители, нито дори се свързал с тях, макар че бил официално уведомен с предупредителното съобщение за предстоящото изтичане на срока на регистрацията. Това поведение било несъвместимо с изискването да прояви необходимото с оглед на обстоятелствата старание, още повече че разглежданата марка е „фирмената марка“ на жалбоподателя и съответно е трябвало да ѝ се отдава особено внимание.

- 35 Що се отнася до твърдението, че при съмнение назначените представители щели да подновят регистрацията на разглежданата марка дори и без указания от жалбоподателя в този смисъл (вж. точка 29 по-горе), СХВП смята, че то е ирелевантно, доколкото е напълно спекулативно. Нещо повече, това твърдение противоречало на изложеното в точка 44 от жалбата, а именно че пълномощното на назначените представители не ги овластявало да пристъпят към подновяване на регистрацията на марка по собствена инициатива и без конкретни указания от жалбоподателя.
- 36 В това отношение от член 81, параграф 1 от Регламент № 207/2009 следва, че *restitutio in integrum* е подчинено на две условия, първото от които е страната да е действала с цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание, а второто — неспазването на срока от страната да е имало за пряка последица загубата на право или на основание за обжалване (вж. Решение на Общия съд от 15 септември 2011 г. по дело *Prinz Sobieski zu Schwarzenberg/CXВП — British-American Tobacco Polska (Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg)*, T-271/09, непубликувано в Сборника, точка 53 и цитираната съдебна практика).
- 37 От посочената разпоредба е видно също, че задължението за старание тежи преди всичко върху притежателя на марката на Общността. В този смисъл, ако делегира административните задачи, свързани с подновяването на регистрацията на дадена марка, притежателят трябва да следи избраното лице да предоставя необходимите гаранции, позволяващи да се презумира добро изпълнение на задачите (Решение по дело „AURELIA“, посочено по-горе, точка 14).
- 38 Следва също да се приеме, че поради делегирането на тези задачи избраното лице е също толкова подчинено на задължението за старание, колкото и притежателят на марката. Всъщност, тъй като действа от името и за сметка на притежателя, действията на това лице трябва да се считат за действия на притежателя (Решение по дело „AURELIA“, посочено по-горе, точка 15 и Решение по дело „Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg“, посочено по-горе, точка 54).
- 39 В случая предвид описаните по-горе събития Общият съд намира, че неподновяването на регистрацията на разглежданата марка в определените срокове се дължи на „нещастно стечение на редица обстоятелства“, както го квалифицира апелативният състав след отдела по управление на марките и правни въпроси (точка 20 от обжалваното решение). При това положение следва безусловно да се потвърди общият извод на апелативния състав, че „именно за такива случаи е предвиден институтът на *restitutio in integrum*“.
- 40 Сред тези „нещастно стекли се обстоятелства“ има три, за които трябва да се приеме, както ще бъде изяснено по-нататък, че са били определящата причина за неподновяването на регистрацията, и това са: i) отказът, за който и досега няма обяснение, във функционирането на първите два вътрешни „контролни стълба“ на въведената от назначените представители система за проследяване на сроковете; ii) ненавременното и непоискано заличаване на информацията в базата данни на СХВП за назначаването на представителите на жалбоподателя (вж. точка 13 по-горе), именно поради което предупредителното съобщение по погрешка е изпратено на жалбоподателя, и то на стария му адрес, вместо на назначените му представители; iii) обърканите и неподходящи действия на г-н W. при получаването на съобщението, в резултат от които жалбоподателят не изпраща по свой почин указания на назначените представители за подновяване на регистрацията.

41. Що се отнася до първото от „нещастно стеклите се обстоятелства“, следва да се напомни, че съгласно съдебната практика употребеният в член 81, параграф 1 от Регламент № 207/2009 израз „цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание“ изисква при назначаване на специализиран представител да бъде въведена вътрешна система за контрол и проследяване на сроковете, която по принцип да изключва неволното им неспазване, както предвиждат насоките за процедурите пред СХВП. Оттук следва, че само събития от изключителен характер и поради това непредвидими с оглед на опита могат да дадат основание за *restitutio in integrum* (Решение по дело AURELIA, посочено по-горе, точка 26).
42. В случая тези условия явно са налице, видно от констатациите на апелативния състав и допълнителните подробни обяснения на жалбоподателя, които СХВП не оспорва.
43. Ето защо трябва да се приеме, че жалбоподателят поначало е действал с цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание, като е назначил за свой представител в отношенията със СХВП кантора на адвокати и патентни специалисти като кантората на назначените представители, разполагаща с двойна вътрешна система за проследяване на сроковете, за която СХВП признава както в обжалваното решение, така и в писмената си защита, че е изрядна.
44. Същият извод се налага и по отношение на назначените представители, доколкото в точка 13 от обжалваното решение апелативният състав освен това приема, че извънредните грешки в работата на вътрешната им система за проследяване на сроковете са извиними.
45. Що се отнася до останалите две „нещастно стекли се обстоятелства“, споменати в точка 40 по-горе, следва най-напред да се отбележи, че евентуалната липса на старание от страна на служителя на жалбоподателя г-н W., който не се свързва със СХВП или с назначените представители веднага след получаването на предупредителното съобщение, може да е довела до неподновяване на регистрацията на разглежданата марка, но това нямаше да се случи, ако не беше допуснатата преди това грешка на СХВП, която служебно заличава от базата си данни информацията за назначените представители и съответно не им изпраща предупредителното съобщение.
46. Наистина всяко лице трябва да проявява цялото дължимо с оглед на обстоятелствата старание да поднови своевременно регистрацията на марката си на Общността, което по принцип означава, че трябва да предприема бързи и адекватни действия, когато получи направо от СХВП съобщението по правило 29 от Регламента за прилагане.
47. Това обаче не променя факта, че когато посоченото лице е възложило текущите административни задачи във връзка с марката на Общността на професионален представител и надлежно е уведомило СХВП за това, последната също е длъжна да се съобразява с решението му и да изпраща официалните служебни съобщения на назначения представител, за да му даде възможност да защитава интересите на доверителя си с високата степен на грижа, която дължи като професионален представител (по този въпрос вж. Насоките за процедурите пред СХВП, част А, глава 6, точка 6.2.3).
48. В това отношение СХВП не може да се позовава на член 47, параграф 2 от Регламент № 207/2009 и правило 29 от Регламента за прилагане и да поддържа, че тези разпоредби я задължават да информира притежателя на марката на Общността, а не назначения му професионален представител, за предстоящото изтичане на срока на регистрацията на тази марка (вж. точка 31 по-горе).
49. Същност подобни доводи са в противоречие с правило 67 от Регламента за прилагане, съгласно което, ако е назначен представител, всички нотификации трябва да се адресират до него. Освен това в точка 19 от обжалваното решение апелативният състав признава, че предупредителното съобщение „наистина погрешно“ е било изпратено не на назначените представители, а направо на жалбоподателя.

- 50 Следователно в случая жалбоподателят и назначените му представители са имали основание да очакват, че съгласно правило 67 от Регламента за прилагане всички нотификации от СХВП във връзка с разглежданата марка, и в частност предупредителното съобщение, предвидено в правило 29 от този регламент, ще бъдат изпращани на назначените представители, които по този начин ще са в състояние да вземат всички необходими мерки за подновяване на регистрацията на разглежданата марка, дори ако не сработят първите два стълба на системата им за проследяване на сроковете, осигуряващи вътрешния контрол.
- 51 Що се отнася до последиците от грешката, допусната от СХВП в случая, следва да се приеме, че ако я нямаше, назначените представители щяха да получат пряко предупредителното съобщение, което щеше да задейства третия „контролен стълб“ на системата им за проследяване на сроковете и да им даде пълна възможност да се свържат с жалбоподателя, за да поискат от него указания във връзка с подновяването на регистрацията на разглежданата марка.
- 52 В това отношение Общият съд намира, че особено като се има предвид значението на разглежданата марка за жалбоподателя (доколкото съвпада с търговската му фирма), обстоятелството, че той не е дал указания на назначените си представители за подновяването ѝ, се дължи на недоразумение или случайност, но в никакъв случай не е резултат от „свободно и съзнателно решение“, както видимо приема апелативният състав в точка 15 от обжалваното решение. Следователно е неправилно и да се смята, че липсата на такива указания е единствената или определящата причина за неподновяването на регистрацията на разглежданата марка.
- 53 Напротив, следва да се приеме до степен на вероятност, граничеща със сигурност, че ако назначените представители бяха получили повод да се свържат с жалбоподателя, а нищо не дава основание да се допусне, че нямаше да се свържат с него, ако предупредителното съобщение беше изпратено до тях, то техният доверител щеше да им даде указания да подадат искане за подновяване на регистрацията на разглежданата марка. В този смисъл е изпълнено и второто от посочените в точка 36 по-горе условия за прилагане на член 81, параграф 1 от Регламент № 207/2009.
- 54 При тези обстоятелства, дори да се допусне, че е доказана, грешката или небрежността от страна на служителя на жалбоподателя г-н W. в крайна сметка се явява изолирано и случайно обстоятелство, което е могло да настъпи и съответно да породи вредоносни последици за жалбоподателя само поради допуснатата преди това грешка на СХВП, а тези две обстоятелства са били определящата причина, наред с отказа във функционирането на първите два вътрешни контролни стълба на въведената от назначените представители система за проследяване на сроковете, за неподновяването в срок на регистрацията на разглежданата марка.
- 55 Наистина, както отбелязва апелативният състав в точка 19 от обжалваното решение, съгласно член 47, параграф 2 от Регламент № 207/2009 и правило 29 от Регламента за прилагане СХВП не носи отговорност за въпросната си грешка, състояща се в заличаването на информацията за назначените представители в базата данни и съответния пропуск да им се изпрати предупредителното съобщение, и тази грешка е без значение за изтичането на срока на регистрацията на разглежданата марка.
- 56 Въпреки това апелативният състав остава длъжен надлежно да отчете тази грешка и нейните последици, когато преценява основателността на молбата за *restitutio in integrum*, което само по себе си изобщо не е равнозначно на признание за отговорността на СХВП. Всъщност степента на старание, която лицата трябва да са проявили, за да може да бъдат възстановени правата им, трябва да се преценява с оглед на всички релевантни обстоятелства, сред които в случая несъмнено са въпросната грешка и нейните последици, както вече беше посочено.

- 57 С оглед на всички изложени съображения Общият съд намира, че апелативният състав неправилно не е взел предвид допуснатата от СХВП грешка, доколкото същата е едно от трите релевантни обстоятелства в случая за целите на прилагането на член 81, параграф 1 от Регламент № 207/2009.
- 58 Поради това апелативният състав неправилно е приложил тази разпоредба.
- 59 Ето защо следва да се приеме, че изтъкнатото основание за отмяна е налице, и да се отмени обжалваното решение.
- 60 Що се отнася до останалата част от жалбата, съгласно член 65, параграф 6 от Регламент № 207/2009 СХВП е длъжна да вземе мерките, които са необходими за изпълнение на настоящото съдебно решение. При това положение няма основание съдът специално да се произнася по второто искане на жалбоподателя.

По съдебните разноски

- 61 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 62 Съгласно член 136, параграф 1 от Процедурния правилник обаче, когато уважи жалба срещу решение на апелативен състав, Общият съд може да разпорежи СХВП да понесе само направените от нея съдебни разноски.
- 63 Тъй като в случая действията на самия жалбоподател и на неговите назначени представители са допринесли за възникването на настоящия спор, има основание да се приложат тези разпоредби и да се постанови всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

- 1) **Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 15 април 2011 г. (преписка R 1596/2010-4).**
- 2) **Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 април 2012 година.

Подписи